

Előfizetési árak:

Fél évre . . . 90 Leu
Negyed évre . . . 45 Leu
Egy hóra . . . 15 Leu
Hirdetés — Nyilttér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil,
a
SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Horia, Cloacă și Crișan
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

Jön a tanítóképző!

A múlt őszi státusgyűlés elhatározta, az igazgatótanács végrehajtotta, a kormány helybehagyta, a főgimnázium igazgatósága hivatalosan is közzétette, az átalakítási munkálatok folynak, a fiuk már iratkoznak.

A tanítóképző jövele hírének különböző érzelmi velejárói vannak: szomorúság és öröm. Sajnálja a város Kézdiszék csaknem háromezrados büszkeségét, a főgimnáziumot; aggódik a felső tagozaton érdekelt szülő és tanuló. De a borzasztó nagyur, a Nincs nem enged. Az agrárreform, az államsegély elpolitizálása életvesztően belevágott faji művelődésünk gyökereibe; Kézdiszék nemes közönségének hegyesítő kezét megfogta a gazdasági válság. A székely barázda keskeny és hideg, a jövőépítő nemzedéket gyorsan új munkaterületre kellett állítani. Elhozták az alsó tagozat fölé a képzőt, mely azonnal kenyérlehetőséggel engedi ki a tanulókat. Az elégia ezzel a tudattal termő ritmusu dallá világosodik. Volt egy 7 osztályu főgimnázium, lesz egy 7 osztályu képző. A kereskedelmi és ipari viszonylatban csökkenés nem áll be, sőt emelkedés várható. Egész Romániában ez lesz az egyedüli magyar nyelvű katolikus fiu-tanítóképző. Ide fognak jönni a legtávolabbi vidékekről is azok, akik a népnevelés nemes munkáját akarják izmosult tudással s gyúlt lelkesedéssel végezni. Jönni fognak ide nem-székelyek is. A vér melegével várjuk, baráti kézzel-szívvvel s alkalomadtán némi anyagiakkal is segítjük, csak jöjjenek. Jöjjenek és hallgassák az ezeréves székely verejték bánatos szilaj ritmusát, ami foly a sötét erdőkből, rancos mezőkből, az ezermester székely műhelyéből. És elmenvén tanítsanak minden magyarokat munkára, emberszeretetre, békességre. Tudásuk legyen ablak, melyen át a rögzárta falu a világba néz s támogassák a nép bizonytalan lépéseit ebben a kikulturált behemót világban.

Jöjjön a képző! Csiki laptársaink rozogának bélyegeztek. Nem vitatkozunk, majd meglátják, hová jöttek.

Annyit azonban sejtünk, hogy a képzőt nem azért helyezték ide, mert ez az épület palota, hanem mert ez a tanári testület — nem rozoga. (y).

Ez a helyzet ma Németországban.

A helyzet ma Németországban az, hogy a Hoover-terv és a Hoover-moratórium nem hozott semmit.

Németországban semmi sem változott. A szükségrendelet egyre nagyobb és nagyobb közteherviselésre kényszeríti az embereket, azokat, akik dolgoznak és egyre kevesebb kenyeret ad azoknak szájába, akik eddig sem dolgoztak. Ma a munkaalkalom az érték és a megtaposott németiség minden elvét és világfelfogását feladja, ha munkát kap. Ma már Németországban nincsenek többé közép-pártok. Az a helyzet, hogy a Brüning-kormány, amely tulajdonképpen a német közép-osztály bizalmából kapott többséget, ma már nem élvez bizalmat, csak mandátumot. A mandátum megvan, mert a mandátum nem járt le, de nincs meg a tömege, nem áll az a tömeg a hátamögött, amely annak idején, a választások alkalmával, szavazatával megtisztelte. Csak a pártokkeretei vannak meg, de nincsenek meg az emberek, akik a pártokat alkották.

A munkásság aszerint oszlott ketté, amint a munkásnak van-e munkája, vagy munkátlan. Azok, akik munkában maradtak, átpártoltak a nemzeti szociálistákhoz, Hitlerhez és a Stahlhelmesekhez, mert ma Németországban csak akkor lehet kenyeret kapni, ha az ember a kenyerért nemcsak munkaerőjét, hanem politikai meggyőződését is szállítja.

Ma a német üzemek, a német nagy tözsdék, amelyek megsokalták, hogy minden keresetük és verejtékük jóvátétel címén az

A RÉGI KÉZDIVÁSÁRHELY.

Karcolatok a közélet elhunyt munkásairól.

Irta: VAJNA KÁROLY.

MOLNÁR JÓZSIÁS.

1841—1903.

Míg szép kertjének lesz egy üde fája
S a fának rezgő nyári lombja véd,
Sok nemzedék fog emlékezni rája
És kegyelettel áldja el nevét.

Mert dolgozott, fáradt, de nem önmagáért
Egy életet át csak másnak vetett!
És amikor az örök utra rátért,
Im, abban arat örök életet!

SZABÓ JENŐ.

A mi poétáknak aranyigazságot sugárzó, közvetlenül ható szép szavaival kezdem meg emlékezőmet Molnár Józsiásról.

Rá emlékezni valóban hálás, kedves és felemelő dolog; sőt ennél több: lelki élvezet.

A sajtó munkásai hivatottak első sorban a közélet méltánylást érdemlő alakjainak emlékét felújítani, ébren tartani. Ezt a kötelességet, el kell ismerni, eddig becsülettel teljesítették is.

Molnár Józsiásról, 1903-ban történt váratlan elhunytá óta nem egy kedves és szép gondolatokban gazdag megemlékezést olvastunk és előszóban is hallottunk. Nekem azonban az a meggyőződésem, hogy Molnár Józsiásról nem lehetett még annyiszor és akként megemlékezni, hogy a köteles hála teljesen, maradék nélkül kifejezést nyerhetett volna az ő és áldott felesége lelki nagyságával szemben. Róluk nem lehet soha elég beszélni, nem lehet soha elég írni, úgy, hogy hozzájuk egészen méltóan le legyen róva a kegyelet, amelylyel nekik a város minden lakója, örege és ifja, örök időnkig tartozik.

A hála annál nagyobb, az elismerés annál szebb, minél többször megismételjük azt.

A hála az igazság és jóság elismerése. És az igazság semmit sem veszít értékéből, bármennyiszer ismétéljük is azt! Ez az alap-gondolata az én megemlékezéseimnek is.

Molnár Józsiás áldott neve ma már egy fogalom, egy ideál.

Molnár Józsiás alkotása egy krisztusi eszmét képvisel: az emberi önzetlen jóságot.

Molnár Józsiás a munkás ember példányképe, a nagy akaraterő példányképe.

Ennek a nem közönséges fogalomnak, ennek a krisztusi eszmének, a munkás ember e példányképének át kell mennie a mai nemzedék vérébe, szívébe és lelkébe. Hogy majdan ez a nemzedék is átültesse a jövőbe, az ezután következő újabb és újabb nemzedék lelkébe, gondolkozásába.

Minden idők ifjuságának tudnia kell, hogy a Józsiás-park, amelyet ma már aggók, és ifjak, egyaránt csak „Józsiás”-nak neveznek, — kinek az alkotása, kinek a felbecsülhetetlen és arányaiban is igazán fejedelmi adományából került Kézdivásárhely város közönségének tulajdonába?

Ki volt az a Józsiás és Emilia, — e két önzetlen, bőkezű mecénás?

Megkísértem e kérdésekre tájékoztatást nyújtani.

Molnár Józsiás mint politikus került a városi, illetőleg a vármegyei közéletelőterébe.

Elérte saját erejéből a legmagasabb polcot, melyet polgár ember elérhet polgártársai bizalmával: három ízben választották meg országgyűlési képviselővé. Először 1892 januárban szülővárosa Kézdivásárhely, azután két ciklusban a Kézdivásárhely vidéki választókerület polgársága juttatta képviselői mandatumhoz, mindig a függetlenségi Kossuthpárt programjával. E minőségben mindig becsülettel, nagy lelkiismerettel,

igazi odaadással állta meg helyét, mindig hiven fáradhatatlanul küzdve elsősorban a székelység érdekében — mindhalálig.

De amíg e magas polchoz jutott, hosszú, fáradságos, küzdelmes utat kellett megtennie.

Éppen itt emelkedik föl az egyszerű polgárember eszményi magaslatra, itt lett példányképe, ideálja minden idők székely ifjuságának.

Molnár Józsiás egy igazi székely self-made man: magát alkotta, helyezte, küzdötte föl rendkívüli akaraterővel arra a helyre, melyen azután büszkeségévé vált szülővárosának. Tanulságos az ő utja.

1852-ben elvégzi a „partikula” (ref. el. iskola) négy osztályát, bizonyára jelesen, mert édesatyja, (szintén Molnár Józsiás, kereskedő és szeszgyáros) a székelyudvarhelyi ref. kollegium I. osztályába, majd onnan a brassói szász főgimnáziumba vitte, ahol a II. III. osztályokat végezte, elsajátítván egyben a német nyelvet is. Betegkedni kezdván, tovább nem taníttatta anyagiakkal küzdő édesapja, maga mellé vette a kereskedésbe tanulónak, egyben a gazdasági dolgok végzésére is. Pár év alatt jobb keze lett atyjának nemcsak a kereskedésben és gazdaságban, de a szeszgyár vezetésében is. Mint kereskedő, Romániában is gyakran megfordult atyjával, sokszor hetekig ott időzött s a román nyelvben is nagy gyakorlatra és sok közgazdasági ismeretre tett szert. Közben minden idejét foglalkozásainak szentelte, míg mások mulattak, ő olvasással, zenével töltötte szabad idejét.

Alig volt 19 éves, midőn szülői teljesen vagyontalanokká váltak, lakóházuk két ízben teljesen porrá égett s a család fenntartása még ifju vállaira nehezedett. Csupán a kisebb méretű szeszgyárat tudta megmenteni az elpusztulástól, melybe a csőd folytán

ántant zsebébe vándoroljon, a diktatura pártján állanak, annak az anarchikus diktaturának pártján, amely fizetni nem akar, amely a többi európai népekkel békét nem akar, hanem azt akarja, hogy Németország mentesüljön minden nemzetközi szerződés kötelezettsége alól és így mentesüljön a békeszerződések rettenetes terhe alól is. Ezeknek a nagytőkéseknek, akik valamelyik jobboldali párt kötelékébe tartoznak, így tehát csak egy céljuk van és lehet: hogy a diktatori hatalmat magukhoz ragadják, még pedig olyképpen, hogy a diktatori hatalomhoz közkatona-tömegeket is verburáljanak.

Mivel ma így áll Németországban a helyzet, nagyon természetes, hogy a munkaalkalomnak — hogy úgy mondjuk — numerus clausa van. Minden munkaalkalom a nagy ipari vállalatok és trösztök csak annak a munkásnak adnak kenyeret, aki a munkán felül azt is vállalja, hogy munkaadójának politikai staffázsul szolgál. Ma nem alkalmaznak más embert, mint aki hajlandó Hittler, vagy Stahlhelm-kapcsolat gárdájába beállni és így a német nagytőke eléri azt, hogy míg egyfelől a maga diktatorikus hatalomrakerülésének hadseregét a politikailag is vazallussá tett munkásság sorából megszervezi, addig másfelől a munkásság tekintélyes részét kiveri a szociáldemokráciából anélkül, hogy ezeket az elemeket a kommunisták pártjába engednék át.

Ipartestület alakulása.

A kézdivásárhelyi ipartestület alapszabályait a miniszter jóváhagyta. A városi tanács a maga részéről a végleges megalakulás céljából már meg is tette a szükséges intézkedéseket. 1931 augusztus 1-ére (d. u. 4. ó.) van összehívva a közgyűlés, melyen megtörténik a tisztikar megválasztása és az iparhatóság átadja az ipartestületnek a hatáskörébe tartozó ügyeket s ezzel kezdetét veszi az új korszak, mikor iparosaink kezükbe veszik érdekeik hathatós védelmét.

kerültek. A szeszgyárat is csak kölcsönből tudta megindítani s a kis jövedelemből kellett fizetnie a kölcsön kamatain kívül apja adósságait is s Dénes nevű öccsét is taníttatni a kollégiumban, majd a jogakadémián. 1864-ben szülői meghaltak. A szeszgyártással is fel kellett hagynia az anyagi okok súlyosbodása folytán. Ekkor eladta a szülői házat is és szerény tőkéje igénybevételeével Sándor nevű öccsével közösen rőfös és divatárú kereskedést nyitott. Mint ilyen 1866-ban feleségül vette Gál Emiliát, Gál Elek kovásznai ügyvéd leányát, mikor már új kereseti ágakkal is foglalkozott: ecetgyára, gyertyaöntődéje és szappanfőző üzletei is voltak, Sándor öccsével azonban nem volt szerencséje a kereskedésben. Fel kellett hagynia. Új üzlethez fogott. Kibérelte a városi malmot, mely aztán bevált. Német szakönyvekből elméletileg s a malomban gyakorlatilag teljesen elsajátította a malomipar minden tudományát. Majd egy brassói cég u. n. Háromszéki első gőzmalmát bérelte ki, majd meg is vásárolta. A gőzerő azonban sokba került s így a gőzmalmot eladták s megvásárolták feleségével a Feketék malmát, Oroszfaluban, melyet újra építtetett és saját módszerével teljesen újra rendezett. Ebben a malomban a szerencse végre hozzásegődött. Egy pár év alatt vagyont gyűjtött. Kifizette adósságait. Eltűntek az anyagi gondok. Jólét és feleségével boldogság lett osztályrésze. Hozzáfogott üzletkörének a Székelyföldre kiterjesztéséhez. Tanulmányai kibővítéséhez, új tapasztalatok gyűjtéséhez. 1873-ban a bécsi világiállításról hosszabb tanulmányi utat tett Ausztriában.

Hazajöve belépett a közélet munkásai közé. Városi képviselőtestületi, vármegyei törvényhatósági bizottsági, községi iskolaszéki tag, a ref. egyházközösség tanácsosa, jegyzője majd főgondnoka lett. A kaszinónak választmányi tagja, majd az általa alapított Polgári Lövészegyesületnek és a Zenedének, az E. M. K. E. kézdivásárhelyi választmányának

Cserkészeink mulatsága.

A múlt vasárnap délután tartották meg cserkészeink kerti mulatságukat az Unio-kertehelyiségben. A szépszámu közönség meleg szeretettel ünnepelte a cserkészeket, kik már az első nyilvános szereplésükkel megmutatták életrealitásukat. Délután 6 órakor a kert nyári színházhelyiségében rövid műsor keretében nyújtottak a cserkészek kellemes szórakozást.

Elsőnek egy cserkész szindarabot adtak elő, mely a cserkész-jellemet domborította ki és megható történetével sokaknak a szemébe könnyet csalt. A helybeli cserkészlet megszervezője, lelke és parancsnoka, Angeli Sebő ismertette ezután a kézdivásárhelyi cserkész-mozgalmat és jólesőleg állapította meg azt az öröndetes jelenséget, hogy iparosaink nem idegenkedtek attól, hogy tanoncaik részt vegyenek a cserkészletben. Ez pedig jellemképzés szempontjából megbecsülendő, mert az iparos tanulók pihenő órájukat nem kártékony szórakozással töltik el és az erkölcsileg s jellemileg fejlett iparostanoncból jellemes, munkás és a társadalom hasznos polgára lesz. Igaza van Angelinek, hogy a heti fázasztó munka után ő is eltölthetne egy napot pihenéssel, ha nem volna szemei előtt egy magasabb cél, a mai generáció erkölcsi nevelésének a munkája. Ha kirándul a cserkészeivel a szabad természet ölébe, az Isten iránti hitet, a szép és jó iránti erős érzést fejleszti a fiatal lelkekben.

Tehát nem szabad idegenkedni a cserkész mozgalmától városunkban sem, mely minden művelt országban már óriásilag kifejlődött. A közönség lelkesen megtapsolta Angeli Sebőt. Majd a cserkészek adtak elő cserkésznotákat, ezzel is mintegy fűszerezve a mozgalmas kerti élet jóhangulatát.

A kerti mulatságnak dupla sikert adott az is, hogy a cserkészekkel együtt rendezte meg mulatságát a róm. kath. egyház is, amely az eső miatt július 5-ikéről elmaradt mulatságát szintén most tartotta meg a cserkészekkel.

A kert közönsége jól találta magát, mert volt a szórakozásról gondoskodva. A tészta sátorban csinos, szép lányok keze szolgálta ki a tészta adagokat, a nyeresmény

is elnöke lett. Mindenikben lelkes, odaadó munkássággal, áldozatkészséggel teljesítette elvállalt teendőit.

Közben folyton tanult. Természettudományi, történelmi, irodalmi ismereteit növelte, majd a jogi tudományok megszerzéséhez is hozzáfogott s a filozofusok megismerésére is törekedett.

Külföldi utakat tett: Németországban, Franciaországban, Olaszországban és Angliában, megtanulván előzőleg azon ország nyelvét, melybe utazni szándékozott, úgy, hogy anyanyelvén s a német és román nyelven kívül, melyeket már ifju korában elsajátított, jól beszélt olaszul, franciául s meglehetősen angolul. És egyben mindenütt bővítette közgazdasági ismereteit, jártasságot szerzett a külföld pénzügyi politikájában is, melyeknek a parlamentben később, mint képviselő oly tiszteletre méltó jeleit adta. Bámulatraméltó volt az a nagy ambíció és még nagyobb akarat, melylyel mindezekre szert tett s a melyekkel nemcsak ifjuságának kényszerű mulasztásait pótolta, de a politika nagy kérdéseiben európai látókört s társadalmi érintkezésben európai miveltséget tudott szerezni.

Mindeneknél nagyobb volt azonban Molnár Józsiásnak határtalan szívjósága és emberszeretete, amelylyel áldottlelkű feleségével együttes nemes elhatározás folytán fejedelmi bőkezűséggel városunk közönségének adományozta a „Józsiás-parkot”. Hogy a park lombosfái árnyékában a felnőttek a fáradalmak után pihenőt, a rossz lakásokból kijövő tisztá, üde, önzodus, balzsamos levegőt, a felnőtt ifjuság kedves, vidám szórakozást, a sápadt arcú kis apróságok, a jelen édes boldogságai, a jövő reménységei friss, rózsás arc-szín nyervek s eleven kis játékaikban aranyos vig kedélyükkel, édes csacsogásukkal, mint a dalos madárkák, dicsőítsék az alapítók nagy nevét és áldják az Ég Urát, aki nekik, nekünk adta Molnár Józsiást és Gál Emiliát, a krisztusi emberszeretetet e két igazi apostolát! *Legyen áldott emlékezetük!*

sátorban pedig joga volt mindenkinek kipróbálni a szerencsét, amit a mai nyomoruságos világban annyira hajszolnak. Érdekes volt a kugliverseny is, ahol városunk legjobb kuglizói versenyeztek a díjért, egy szépen trillázó kánáriért.

Közben az Önkéntes Tűzoltó Egylet fuvós zenekara játszott talpalávaló nótákat, a fiatalság pedig ropt a táncot a késő éjszakai órákig.

□ **A képző mégis Kézdivásárhelyre kerül.** F. és július 15.-én tartotta az erd. rom Kath Status Igazgatótanácsa gyűlését, melyen véglegesen megállapították, hogy az eddig Csikszeredában működő tanító-képzőintézet a jövő tanévtől kezdve Kézdivásárhelyen fog megnyitni a főgimnázium felső tagozata helyében. E szerint a főgimnázium alsó tagozata tovább is fennmarad, mint 3 osztályu gimnázium, a felső 4 osztály helyett pedig a tanítóképző 4 osztálya jön. A főgimnázium igazgatósága már most figyelmezteti azokat a tanulókat, kik más liceumban óhajtják folytatni tanulmányaikat, hogy e szándékukat szóval vagy írásban jelentsék be, hogy az illető iskola igazgatóságánál a szükséges bejelentéseket tegyék. A közönség tájékoztatása és megnyugtatása végett azt is megírhatjuk, hogy értesülésünk szerint az eddigi tanárok 3 kivételével megmaradnak, viszont Csikból 4 tanár fog ide áthelyeztetni. Mindkét intézet igazgatója dr. Boga Alajos lesz.

A jóslás művészete.

Most, mikor városunkban megjelent egy úgynevezett „grafológus, tenyérjós és pszichoanalizőr” az intelligens és szerény Sándory tanár személyében, nem érdektelen a dolog lényegével foglalkozni.

Grafológia az írás vizsgálatnak az a tudománya, melyből az illető jellemére és tulajdonságaira lehet következtetni. A G.-nak megalapítója a svájci Johann Gaspar Lavater pap (1741—1801) volt, aki emberismeretét legfőbbnyire az emberek arcvonásai-ból szűrte le és munkájában az írás lélektanára is kiterjeszkedett. Lavater nézetét mindenben aláírta Goethe német költő is.

A grafológia igazi atyja tulajdonképpen Michon apát volt a 18-ik században, ki az írásból való jóslás megállapításait rendszerbe foglalta és egyes betűk alakulásából következtetett az illető zárkozott, kapzsi és takarékos voltára.

A napjainkban Pinterits Károly „Írásvizsgálat” c. munkájában szintén nagy hiva a grafológiának és hivatalosan is bevezetni kérte a grafológiát, mint az ember megismerésének eszközt.

A régi kor aztán ismert annyi jóslást, ahány nép volt. Jósláltak csillagokból, jósláltak az áldozati állatok belsejében talált jelekből, szerették az olaj-jóslást. Ujabban a a tenyérből való jóslás (chiromantia) a legelterjedtebb. Aristoteles idejében már a tenyér vonalaiból jósláltak, a XVIII. század elején egyetemi előadásokat is tartottak róla. Természetesen a tenyér- és írásból való jóslás mindjárt megadja az alapját a pszichoanalízisnek is, az ott feltalált jelekből lélektanilag is lehet boncolgatni az illető egyéniségét.

Igy nem érdektelen a városunkban levő tenyérjósall kapcsolatosan — aki Temesváron egy teljes évig működött és itt is több százan keresték fel — a fenti dolgokat elmondani.

Voltak és vannak, akik arc és homlok vonásaiból nemcsak az illetők jellemét, hanem a sorsát és haláluk módját is kiolvasták, sőt következtettek az orrból és ujjakból. Apuleius a nagy orrt többre becsülte, mint a kicsit. Kis orruk van a szolgálattelküeknek, a tolvajoknak és szőkevényeknek. A néphit pedig azt tartja, hogy akinek hosszú ujjai és ritka fogai vannak s azonfelül sápadtszínű is, nemsokáig él; a svábok azt hiszik, hogy a sürü, göndörhaju ember gazdag lesz.

Éz az élet. Mindenki szeretné, ha beletekinthetne a jövőndő méhébe és mindenki vár egy jobb jövőndöt.

A második székelyföldi iparos-kongresszus.

A múlt évben Sepsiszentgyörgyön tartották meg a Székelyföld iparosai kongresszusukat, az idén pedig, július 26-án d. e. 10 órai kezdettel Csíkszeredában, az ipartestület székházában tartják meg a II-ik székelyföldi iparos értekezletet a következő tárgysorozattal:

1. Megnyitó: Bíró József, ipartestületi elnök, Csíkszereda. 2. A kisiparosság érdekében kifejtett parlamenti munkásság. Előadó: Szabó Béni, orsz. gyűl. képviselő, ipartestületi elnök, Brassó. 3. Általános adóügyi sérelmek. Előadó: dr. Balogh Lajos, ipartestületi ügyész, Csíkszereda. 4. Az iparkamarai törvény módosítása és a cégbejegyzési törvény. Előadó: Bustya Béla, az Építőiparosok Szövetségének elnöke, Marosvásárhely. 5. A Munkásbiztosító Pénztár autonómiájának visszaállítása. Előadó: Nagy János, Székelyudvarhely. 6. Az iparosság gazdasági szervezkedése és a szövetségi eszme időszerű szükségessége. Előadó: Danér Lajos, a Bőriparosok Szövetségének igazgató-elnöke, Brassó. 7. A múlt évi iparoskongresszus által a remek készítése tárgyában elhalasztott indítványnak folytatódó tárgyalása. Előadó: Márton András, Sepsiszentgyörgy. 8. A tanoncnévelés. Előadó: Pluhár Gábor, ipartestületi titkár, Székelyudvarhely. 9. A kontáripár. Előadó: Részegh Viktor, ipartestületi titkár, Csíkszereda. 10. A kisiparosság beszerzése a kisiparos érdekű parlamenti munka fokozása érdekében. Előadó: Bíró József, ipartestületi elnök, Csíkszereda. 11. Indítványok.

A kongresszuson városunkból még senki sem jelentette be részvételét, azonban ha nem is lesz ott senki, írásban több ipartársulat jelenti be csatlakozását. Figyelemreméltó az asztalosipartársulat derék elnöke, Kovács István részéről a kongresszushoz küldött csatlakozó átirata, mely okos szavakkal mutat rá azokra a bajokra, melyek a székely iparosságot is marcangolják, összeroppanással fenyegetik — Ott van a szívünk, a lelkünk a székelyföldi testvéreinknél — mondja az átirat — s reméljük, már eljön az idő, hogy egy testté fogunk alakulni (t. i. ipartestületté) és akkor módunkban fog állni, hogy személyesen tudjuk tiltakozni jobbainkat a jogaink és fejlődésünk ellen irányuló törekvésekkel szemben felemelni.

Felhívja az átirat a kongresszus figyelmét a kézműiparosságra nehezedő adóterhekre. Az adók újbóli becsületes megállapítása szükséges, mert csak így menthető meg az ipar, vele a dolgozó társadalom. De sérelmes az iparosságra a betegségyéző intézmények mai formája. Az illetékek felemelése újból olyan katasztrofális merénylet a kézműiparosság teherbírással szemben, amely ellen tiltakozni kell a kongresszusnak.

Életrevaló eszmét vet fel az átirat, a mikor proponálja egy iparos nyugdíjgyűlés megrendezését a Székelyföldön. Mily üdvös volna, ha az a vagyontalan és már tehetetlen iparos 60 éves korában vissza tudna vonulni és helyét átengedné az új generációnak, mely előtt ott áll az élet, a fejlődési lehetőség, a családalapítás gondja s megszűnnek az egymás elleni töres, a helytelen konkurrenca. Viszont a nyugdíj élvező öreg iparos — mint az sok helyen már megvan — nyugodtságban tölthetné el a még hatralevő napjait, mit a kegyelem Istene reá kimért.

A memorandumszerű átirat valószínűleg nagy hatást fog kiváltani a kongresszus tagjai között.

SPORT.

Nemere — B. S. E. (Bereck) 5:0 2:0.

Az első félidőben mindkét csapat erős belemenő játékot folytat, melynek rövidesen több tizenegyes az eredménye, de csak a Nemere Kovács révén tudja goal-lal értékesíteni. Második félidőben a Nemere erősíti csapatát az eddig sérülése miatt nem játszó Popával és Barthát visszavonja a rendes posztjába, a kapuba.

Ez nagyon helyesnek bizonyult, mert Bereck több lendületes támadást vezet és többször lönek a kapura, de Bartha nagy biztonsággal mindent hárít, sőt egy tizenegyes imponáló stílusban tol korrera. Ezután a Nemere gyilkos finisbe kezd, minek rövidesen újabb három szép gól az eredménye. A győztes csapat legjobbjai Kovács G., Matei, Popa, Cseh Akos és Bartha, bereckiek részéről Ugron és Peterffy tűnt ki. A mérkőzést Horváth bíró vezette nem sok hozzáértéssel és sajnos, a Popa beállása miatti incidens elsimításában ő okozta a legnagyobb nehézséget, holott a szabályok szerint nem volt igaza.

Feltűnő és dicséretes dolog, hogy egy községi meccset oly nagyszámu és intelligens közönség nézi végig.

Romca — K. S. E. 3:2 (0:1).

A múlt vasárnap a mieink Baróton voltak revans-mérkőzésen. A barótiak nagyban felkészültek, hogy a multikori vásárhelyi veszteségüket kijavítsák és idegen játékosokkal erősítették soraikat. A Romca kicsikarja a fenti győzelmet.

TANÜGY.

Felvétel a brassói leánygimnáziumba. A református leánygimnázium három osztályú és sikeres végzése a tanítóképzőbe, a kereskedelmi szaktanfolyamra, a liceumba, vagy bármely más szakiskolába való felvételre jogosít. Az általános műveltség megszerzése, de a törvény rendelkezése miatt is, mely mindenkit 16 éves koráig rendszeres iskolalátogatásra kötelez, minden leányra kötelező az iskolába való beiratkozás. Felvehető a IV-ik elemi sikerrel végzett magyar anyanyelvű tanulók bármely felekezethez tartoznak is. Vidékiek a Szeretetház bentlakásában helyezhetők el. Tájékoztatót küld az Igazgatóság, Braşov, Calea Victoriei No. 7.

Brassói református női kereskedelmi szaktanfolyam, amelyre az 1931-32 ik iskola évre az előjegyzések már megkezdődtek, két évfolyamból áll. Az első évfolyamba felvétetnek felekezeti különbség nélkül azok a leányok, a kik a leánygimnázium III-ik osztályát elvégezték. A szaktanfolyamon a fősúlyt az általános műveltség megszerzése mellett a megfelelő szak-képzettség elnyerése, a román és német nyelv mellett a könyvvitelre, kereskedelmi számtanra, gyors és gépirásra fektetik. A tanfolyamot elvégzők állást nyerhetnek bankoknál, takarékpénztáraknál, szövetkezeteknél, biztosítóintézeteknél, magán és közvállalatoknál, ipari és kereskedelmi cégeknek, gazdaságoknak, üzemekben stb. m. int tisztviselők, pénztárosok, gép és gyorsírók, levelezők, könyvelők. Vidéki tanulók a Szeretetház bentlakásában helyezkedhetnek el. Felvilágosítást készséggel nyújt az iskola igazgatósága Braşov, Calea Victoriei No. 7.

A brassói református felsőkereskedelmi fiú iskola, amely az ország egyetlen magyar tannyelvű felekezeti szakiskolája és már 12 éve működik, az első osztályába felvesz felekezeti különbség nélkül olyan tanulókat, kik magyar anyanyelvűek és akik a gimnázium III-ik osztályát sikerrel végezték és abszolváló bizonyítvánnyal rendelkeznek. Examen de Admitteret nem kell tenniük, felvételi vizsgálat nincs. Az iskola az általános műveltség mellett alapos szak-képzést ad növendékeinek, akik a négy tanfolyam végzése után államérvényes önkéntesi jogot biztosító bizonyítványt nyernek, amelynek alapján állást kaphatnak állami és községi hivataloknál, ipari és kereskedelmi cégeknek, takarékpénztáraknál, szövetkezeteknél, biztosító intézeteknél, magán és közvállalatoknál, gyáraknál, gazdaságoknál, üzemekben, vasutnál, postánál stb. tehát azokon a pályákon, amelyek a megélhetést elsősorban biztosítják, valamint a tanulmányok folytatását is lehetővé teszik a kereskedelmi akadémián, a 2 éves közgazdasági akadémián, jegyzői tanfolyamon stb. A tanulók az 1931-32-iki tanévre szeptember 1-10 között iratkozhatnak be. Beiratkozni szándékozók július hó végéig jegyztessék elő magukat az igazgatóságnál. Vidéki növendékek leveleire készséggel válaszol, valamint másirányú felvilágosítást nyújt és őket állandó tanári felügyelet és ellenőrzés alatt álló internátusban elhelyezi az igazgatóság, Braşov Calea Victorie No. 7.

***) SÁNDORY TANÁR tenyérjós-grafológus-fénykép- és pszichoanalízis megmondja multját, jelenét és jövőjét tudományos alapon. Fogad egész nap. Díj 20 Leu. K.-vásárhely. Vasut utca 17.**

Welnreiter sörgyárban

nagyobb mennyiségű **dugó** jutányos árban eladó.

HIREK.

1931. július 18.

— **Ref. Dalárdánk a Molnár Józsiás-émlékünnepélyen.** Amint a mult számunkban közöltük, a Molnár Józsiás és neje Gál Emilia emlékünnepélyen holnap, vasárnap délután a Ref. Dalárda vegyes dalkara is szerepelni fog. Amint értesülünk, az ünnepélyen nemcsak a vegyeskar, hanem a dalárda férfi kara is közreműködik a rendezőbizottság felkérésére és négy gyönyörű dallal fogja az ünnepély műsorát gazdagítani.

— **A magyar sas győzelme.** Ennek kell nevezni azt a repülőgépet, melyet két magyar pilóta: Endresz György és Molnár Sándor vezettek át az Óceán felett és amely Justice for Hungarie (Igazságot Magyarországnak) nevet viseli piros szárnyain. A győzedelmes repülő csütörtökön délután érkeztek meg Magyarországra. Budapestre a Mátyás-földön tízezrekre menő közönség várta őket, azonban a fővárostól 40 kilométernyire kifogyott a benzinjük és Alcsuton kényszerleszállást kellett végrehajtani, miközben a légszavarban hiba történt. Az Óceán magyar hősei után külön repülőgép ment és vitte őket be a magyar fővárosba. A miniszterelnökségen ünnepies fogadtatásban részesültek. 25 óra 15 perc alatt tették meg a hatalmas utat.

— **Az átköltözött betegségyéző-orvos.** Dr. Nagy Zoltán, városi és betegségyéző orvos rendelőjét és lakását az egészségügyi hivattal együtt áthelyezte Str Draganila (Oroszfalvi-ut) 25 sz. alá a BodorÖdön-féle házba.

— **Halálozás.** Száva Gerő kereskedő, a Kiskereskedők Szövetségének elnöke 44 éves korában Brassóban elhunyt.

— **Dr. BOGA ALAJOS TARTJA HOLNAP AZ EMLÉKBESZÉDET.** A nagy szabasúnak ígérkező holnapi Józsiás-émlékünnepélyen ur. Boga Alajos mondja az emlékbeszédet. A műsor egyéb pontja is méltó beállítás lesz az ünnep jelentőségéhez. Mindenki jól fogja magát találni. Legyünk ott mindnyájan!

— **A vidéki magyar ujságírás.** Déván, mint közöltük, június végével megszűnt a „Déva és Vidéke” című lap 39 évi fennállása után, mert a kiadója, Laufer-cég nem tudta fenntartani. Most a lap eddigi szerkesztője, Kovács Károly Dévai Ujság címen új lapot ad ki, melynek I. évfolyam 1 száma július 4 én jelent meg.

— **Kánikula.** Megérkezett a forró nyár, a kánikula hozzánk is. Csütörtökön, július 16-án érte el a hőmérséklet legnagyobb fokát, a mikor délután 2 órakor árnyékban 32,3 fokot, a napra kitett hőmérő pedig 62,5 C°-ra emelkedett a napok óta derült szélcsendes időben. Péntekre azonban kissé megmozdult a levegő, estére fellegok is jöttek, de még pénteken délután is 27,1 C° volt a meleg gyenge nyugati széllel. Egész Európából így nagy meleg híre érkezik.

— **A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara közleményei.** Tudomására hozzuk a kézműiparosoknak, hogy a keresk. és iparügyi miniszter Bukarestben, Calea Victoriei 83 sz. alatt állandó jellegű bázis-szerű kiállítást szervezett meg, ahol az ország minden részéből a kézműiparosok az általuk készített árukat eladás végett kiállíthatják 300—1000 leu költség fizetése mellett, az elfoglalt terület nagysága után. **Nemzetközi mintavásárok:** Pozsonyban: Duna-vásár augusztus 23-tól szept. 1-ig; Salonikiben szeptember 13-tól szept. 27-ig.

— **Gazdaggyűlések Marosvásárhelyen.** Marosvásárhelyen az idén találkozót tart Erdély gazdaközönsége. Az Erdélyi Gazdasági Egyletnek a Marosmegyei Földmívelő Szövetséggel karöltve Marosvásárhelyen szeptember hó 3—6 napjain rendezendő mezőgazdasági, ipari kiállításának tartama alatt ugyanis számos gazdasági szakértekezlet és gyűlés lesz. Így szőlő, borgazdasági, baromfitenyésztési, gyümölcstermelési, szövetkezeti szakértekezlet, méhészeti vándorgyűlés, gazdasági szakelőadások, háziipari és népművészeti vitagyűlés lesz. A gazdasági előadások tartására elsőrendű bel és külföldi szakértőket kért fel a két egyesület. A kiállítás igen változatosnak és gazdagnak ígérkezik és arra számos bejelentés érkezett. A bejelentések az Erdélyi Gazdasági Egylet titkári hivatalához (Kolozsvár, Atilla utca 10), vagy a Marosmegyei Földmívelő szövetséghez (Marosvásárhely Telek-Téka), küldendők.

Arany éremmel kitüntetve!

Bartos Boldizsár
TÁRGUL-SÁCUESC — RÉZDÍVÁSÁRHELY

Vegyileg tisztít és fest

női- és férfi ruhákat, plüsszérozást különböző mintákban készít, posztókat ványol, fest és prése többféle minőségben, női és férfi kiizzadt filz kalapokat tisztít anélkül, hogy formáját elveszítené, = legjutányosabb árban

— Brassói dalosok Tusnádon. Amint velünk közlik, a Brassói Magyar Dalárda holnap, vasárnap délután Tusnádon, a Csukás-féle kertben hangversenyt rendez. Városunkból is többen rándulnak fel erre az alkalomra Tusnádra.

— Ferdinánd király emlékezete. Ma, szombaton délelőtt városunk templomaiban gyász istentiszteletet tartottak Ferdinánd király halálának évfordulóján, melyen a hatóságok vettek részt.

— A csiszárfürdői Vallató és Csokoládés vegyelemzése. A budapesti Orsz. M. Kir. Chemiai Intézet Központi Vegyikísérleti állomása a Csiszár-fürdő két kútjából kúrt vizet, a Vallatónak és a Csokoládésnak a vizét vegyelemmezte és a következőket állapította meg:

Vallató: Szénsavas, kénhidrogén, lúgos ásványviz.

Csokoládés: Szénsavas, timsós és vasas ásványviz.

A mozi műsora.

Ma, szombaton és holnap, vasárnap a filmvilág egyik kiemelkedőbb operette ujdonsága kerül bemutatásra.

A film címe: „Madame Pompadour”, a mely nemcsak a szereplők játékaival tűnik ki, hanem különösen a rendezés nagyszerűségével és pazar voltával emelkedik a legjobb filmek sorába. Ahol eddig bemutatták, mindenütt nagy és megérdemelt sikert aratott.

A film „Madame Pompadour” — a királyi kurtizán — gálans kalandjait mutatja be, meglevenedik előttünk XIV-ik Lajos udvarának minden erkölcsstelen pompája a maga intrikájával, különös szerelmi életével. Korhű toalettek, látványos felvonulások, bálók és ünnepélyek lenyűgöző hatást váltanak ki a nézőből és ezt fokozza az egész darabot átfogó szép muzsika, mely Róbert Stolz szerzeménye.

A darab főszerepeit népszerű magyar művészek, Ambrus Irén és Verebes Ernő viszik sikerre. as—nő.

Farcádi Jenő vallomása.

Apróbb emlékek.

Ugy kell lennie, hogy egy alkalommal a Tiszaleányok valamelyike a tekintetes asszony konyháján éppen a töltöttkáposztát izelte meg. Ennek a következménye lehetett aztán, hogy úgy két héttel karácsony előtt a Farcádi édesanyja levelet kapott Budapestről a Dégenfeld grófi család köréből (a Tisza Kálmán felesége Dégenfeld Ilona grófnő volt!) melyben barátságos, kedves módon arra kéri, kóstoltatná meg velők is azt a híres kolozsvári töltöttkáposztát.

Aki ismeri a magyar asszonyok gyengéjét, hogy milyen sokat tartanak konyhájuk hírnevére, elgondolhatja azt a boldog büszkeséget, ami a kedves, szelíd arcra e levél olvasása után sugárzott.

De ki is tett ám magáért!

Vásárolt egy irdatlan nagy telegdi cserépfazekat. A töltöttkáposzta nem főhet ércedényben, mert az szentségtörés. A királyi étel őfelsége a leggondosabban válogatott hozzávalókból összerakva elkészült, megfelelő ládába lécek közé szorítva és szalmába állítva, gondosan és szorosan leköttözött fedővel elindított diadalutjára. A teremtmény művész a mennyiséget (16 kupás fazék!) kísérőlevelében azzal indokolta meg, hogy ez a szuverén étel a kilencedik fölmelegítésnél a legjobb izü.

Hát aztán aratott is az erdélyi magyar-asszony konyhája dicsőséget! Karácsony ünnepére az elragadtatás elismerésével telt levél kíséretében hatalmas csomag érkezett Budapestről, melynek gazdag tartalmában a család minden tagja, a legnagyobbtól a legkisebbig, megkapta a maga nagy örömet szerző ajándékát.

Ettől a kedves epizódtól visszatérve a képhez, amit a Tisza-családról kezdett megrajzolni, elmondja Farcádi azt is, hogy a hamisítatlan magyar uri élet mellett ezt a családot végtelen buzgó vallásosság és ősei hitéhez szívesen és áldozatkészséggel ragaszkodó hűség jellemezte. (Hiszen Tisza Kálmán történelmi nevezetességi debreceni beszédén bukott meg az 1850-es évek meggyűlölt önkényuralma!)

(Folyt. köv.)

No. G. 4482 — 1930. exec.

Publicație de licitație

Subsemnatul portarel delegat prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4482/930 a judecatoriei de ocol din Tg.-Săucesc în favoarea reclamantului Volonces Ferenc repr. prin avocatul Dr. Imreh Samu pentru încasarea creanței de 1225 Lei. și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 21 Iulie 1931 orele 3 p. m. la fața locului în Sanzienj Casa No. 46 unde se va vinde prin licitație publică, udiciară 1 Trăsură negru, 10 majă grâu în valoare de 7000 Lei.

În caz de nevoie și sub preț de estimare. Tg.-Săucesc, la 3 Iunie 1931.

Șt. Vântsa, portarel delegat

És marad egy...

És eljött az óra, amikor az ember egy mély sóhajjal, — amelyben az elmúlt életnek minden atomja rémületet kiált, — kiszendett.

Elsárgult, szenvedéstől eltorzult, hirtelen csendbe merült arca, a csontváz mellre hullott, amelyben végre a szív megszűnt dobogni.

Az elgyötört test két fehér lepedő közé került... — És kinyitották az ablakokat... a szekrényről eltűntek a sokszínű üvegek, pilulák, bölcs orvosságok, a szoba elvesztette a halál előszobájának a jellegét.

Az ember ezalatt Isten elé érkezett. Lázadóan jelent meg.

Az eltaposott féreg felegyenesedett az előtt, aki bár mindenható és jószágos közönnyel engedte meg, hogy minden szenvedés táplálékot nyerjen e teremtményben.

Az ember Istenre nézett... gyűlölettel nézte:

— Ha vér és könny kell a boldogsághoz, ime itt vagyok! Ha minden teremtményed ennyit szolgáltat belőle, hah, micsoda hűséges lakomát csaphatsz! És most, hogy immár kifacsartál, présbe törtél, küldj a pokol örökös tüzeire. Ott legalább egy öröm vár, hogy semmit sem kell többé remélnem tőled.

Az angyalok megrémülve figyelték az Istent.

Az Isten szomorúan mosolygott:

— Megbocsájtom káromlását, a keresztjének keserűsége beszél belőle.

— Elismered? Ugy hát miért nyomorítottad meg vele vállaimat?

— Sohasem terheltem meg egy teremtményemet sem hasonlóan súlyos keresztrel. Lásd, hát itt van...

És az Isten felemelte két kezével a keresztet: — Látod? ... Nem egy, — sok, sok kereszt az, amit hordottál...

— Ime, az első. Örökös bizalmatlanság a jövő iránt. Én megmondtam, hogy kérd

a „mindennapi” kenyeret. Hangsúlyoztam, hogy a mindennapit... A materiális kenyeret... a szeretet kenyerét... és a gyűlölet kenyerét is... amelyre szükséged volt, hogy magasban tartsad magad. Te mindent elköveztél, hogy kíváncsian kutasd a jövőt, noha én megtiltottam neked, mert a jövőben rejlő bizonytalanság megkeseríti a jelent. Pedig én megmutattam az ég és a mezők madarait és mondtam: Dolgozz... de ne aggodalmaskodj. Mert itt vagyok én. És az atya nem ad kigyót kenyeret kérő gyermekének... De te nem bíztál az én végtelen szeretetemben.

Mondd tehát, enyém ez a kereszt?

Es ime a második:

Csaknem mindened megvolt ahhoz, hogy boldog légy. Igen, aki nálad gazdagnak látszott és szóval és tettel oly dolgokat köveztél el, melyek visszatetszést szültek... könnyek tapadnak a kezedhez... talán vér is... Fájdalmat, bánatot és kárt okoztal másoknak, de emiatt magad is súlyosan szenvedtél.

— Mondd, enyém ez a kereszt, az irigységnek súlyos keresztje?

Az ember nem felelt.

És folytatta az Ur!

A szerelem megleget akartad az életbe vinni... Megértettelek... Én magam mondtam a paradicsomban élő ősednek: „Nem jó az embernek egyedül lenni.” De olyan szent, olyan kényes virág a szerelem, hogy meg kellett mutatnom a módot, hogy a szentségtörést elkerülje.

Te félre ismerted e módot...

És fájdalmas díjat fizettél érte, mert a fenséges dolgok lezüllesztése borzasztó. Enyém volt hát ez a kereszt?

És folytatta az Ur:

— Megmondtam: a legfontosabb a lelked. Te azt hitted, hogy a pénz.

És, hogy megszerezd, feláldoztad magad teljesen. Érette képes voltál olyan dolgokra, amit én sohasem kívántam tőled... Oh igen, ... a rettenetes élet, amit éltél... az üzleti ügyek rémes szövedéke, ... a szomorú, napsugár nélküli sötét irodák élete... a száraz számadások... az adós-

ságok rémei... a fekete gyárak komor hétéköznapi sága.

Én... én a földet alkottam... a nagy, a szép, a termékeny földet, amely csendesen, egészségesen táplálja azt, aki megműveli. Ha forró a napom, érik az aranykalász...

Ha bő az esőm, gazdagon virul a tavasz...

Én a szabad levegőt, a hatalmas végtelenséget teremtettem, — a madarakat, a világot...

A szabadságot.

Az érdeke keresztjét, — a pénznek e súlyos keresztjét, „a kerüljön, amibe kerül, de minél több pénzt” — elvvel viselt keresztet, mondd, én tettem a vállaidra?

— És a testi szenvedéseim? — zokog fel az ember.

— Melyek?

Isten végighallgatta.

És felelt:

Nagypád vétkezett... és te részese vagy az erényeinek és a vétkeinek...

Mint a szentek egyezsége, úgy létezik a bűnösöké is.

Én mondtam: „Pihenj vasárnap!”, és te dolgoztál...

Én mondtam: „Légy tisztá”. És te a legnyomoruságosabb élvezetekbe ölted ifjuságot.

Enyémek hát ezek a keresztje?

És amikor Isten eképp lefejtette a féltelmes nagy keresztje egymásután az emberi, a földi keresztje, azokat, amelyek nem az ő jelét viselték — maradt egy, amely az övé, amelyről azt mondta: „Aki nyomomban akar járni, vegye és viselje keresztjét”...

De ez a kereszt kicsi, nagyon kicsi volt...

És oly tele volt szeretettel... vigasztal annyira édesített... reménytől oly sugárzó... hogy már nem is volt kereszt.

A pillanatokkal azelőtt még lázadó lélek hosszan szemlélte, majd porba hullva Isten előtt, suttogta:

„Uram: bocsáss meg!”

I' Ermete Péter után fordította: Cs. G.

A város hivatalos hirdetései.

Primăria Comunei Urb. Târgul-Săucesc.

No. 3025/1931

Publicație.

Se aduce la cunoștință publică, că Primăria orașului Târgul-Săucesc ține licitație publică minuendă la 7 August 1931 ora 9 a. m. la primăria orașului cabinetul primarului cu oferte închise și sigilate pentru darea în lucrare repararea drumului din Strada Regală numai manopera.

Preful de strigare 20 Lei de m².

Licitația se va ține conform dispozițiilor art. 88-110. din Legea Contabilității publice.

Condițiile de licitație se pot vedea la Primăria orașului în biroul Serv. Economic în orele oficiale.

Târgul-Săucesc, la 16. Iulie 1931.

Hirdetmény.

Közhírré tesszük, hogy a Târgul-Săucesc-i városi tanács 1931 augusztus 7-én délelőtt 9 órakor a polgármesteri hivatalban zárt ajánlatokkal nyilvános árverést tart a Strada Regală ut kijavításának végzésére (csak a kézi munkálatok)

Kiküldési ár 20 Lei m²-enként.

Az árlejtésnél mérvadó a számviteli törvény 88-110 §-ai Az árverési feltételek a városi tanács gazdasági hivatalában hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Târgul-Săucesc, la 16 Iulie 1931,

Președintele Com. Int.
Nastazi.

Secretar gen.
Tréger.

Publicație de licitație.

La recercarea Cassel Generale de Economii din Brașov Sucursala Târgu-Săucesc, ca succesor de drept a Cassel Economie „Ajutoară” din Târgul-Săucesc, în Târgul-Săucesc aduc la cunoștință publică că pentru încasarea pretențiunei de Lei 2.760.000 capital și accesoriiilor sate pe riscu și computul firmei debitoare, se vor vinde prin licitație publică în ziua de 28 Iulie anul 1931 ora 15 în localul moarei închiriat de firma Csiha & Rákosi din Târgul-Săucesc Strada Cantemir No. 3 următoarele mobile ca gaj:

- 1.) Macinaturi estimate Lei 129.073.—50.
- 2.) Cereale (lințe, orz, ovăz, fasole) Lei 212.903.
- 3.) Saci goi Lei 300.205.

4.) Mașini și inzețări de moară, pod basculă, auto-camion, 2 pereche catări cu echipament, revizite de birou, diferite cântare estimate în Lei 1.063.113.

Condițiile de licitație se pot vedea în biroul meu din Târgul-Săucesc (Strada General Averescu No. 9.) în orele oficiale.

Notar public: Dr. Ștefan Rozvan.

Tipografia „MINERVA” nyomda Târgul-Săucesc (Kézdivásárhely), 1931.